

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Φεβρουαρίου 2022 ο HC κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) την 1η Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-804/19, HC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-102/22 P)

(2022/C 222/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: HC (εκπρόσωποι: D. Rovetta, V. Villante, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει και να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-804/19, HC κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:T:2021:849, κοινοποιηθείσα στον HC την 1η Δεκεμβρίου 2021·
- να κηρύξει παραδεκτή και βάσιμη την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, βάσει του άρθρου 277 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της επίμαχης προκηρύξεως του διαγωνισμού αναφορικά με το γλωσσικό καθεστώς·
- να ακυρώσει τη «δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση» του πρώτου βαθμού, ήτοι το έγγραφο/απόφαση της 21ης Μαρτίου 2019 με το οποίο η EPSO απέρριψε την αίτηση επανεξετάσεως, ενημερώνοντάς τον προσφεύγοντα-ενάγοντα ότι η εξεταστική επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφασή της να μην τον προσκαλέσει στο κέντρο αξιολόγησης·
- να επιδικάσει στον αναιρεσείοντα αποζημίωση ύψους 50 000 ευρώ για τη ζημία που υπέστη.
- Επικουρικώς προς τα ανωτέρω, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσείοντος αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσης, ο αναιρεσείων προβάλλει δύο κύριους λόγους αναίρεσης:

Πρώτος λόγος αναίρεσης: Εσφαλμένος χαρακτηρισμός πραγματικών περιστατικών και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου σε σχέση με την εκτίμηση και την κρίση του όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε ο αναιρεσείων στον πρώτο βαθμό — Παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Ο αναιρεσείων προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων και παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού που αφορούσε τον αναιρεσείοντα, όσον αφορά την αξιολόγηση της επαγγελματικής εμπειρίας και των ακαδημαϊκών προσόντων του.

Δεύτερος λόγος αναίρεσης: Παράβαση και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 277 της ΣΛΕΕ. Παράβαση των άρθρων 1 έως 4 του κανονισμού 1, της 15ης Απριλίου 1958⁽¹⁾, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, όπως ισχύει σήμερα. Παράβαση των άρθρων 1δ και 28 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος III του ίδιου κανονισμού. Ο αναιρεσείων προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι προέβη σε υπερβολικά αυστηρή ερμηνεία της απαίτησης σχετικά με την ύπαρξη «στενού συνδέσμου» μεταξύ της επίμαχης προκηρύξεως του διαγωνισμού και της προσβαλλόμενης απόφασης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ούτως ώστε να είναι δυνατή η προβολή ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας δυνάμει του άρθρου 277 της ΣΛΕΕ κατά τέτοιας προκηρύξεως διαγωνισμού. Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι υφίσταται εν προκειμένω τέτοιος «στενός σύνδεσμος» και ότι, εξ αυτού του λόγου, είναι παραδεκτή και βάσιμη η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά τον περιορισμό να χρησιμοποιηθεί ως δεύτερη γλώσσα στο πλαίσιο του επίμαχου διαγωνισμού μόνον η γαλλική και η αγγλική.

⁽¹⁾ ΕΕ 1958, 17, σ. 385.